

δήμος, μμε, παρακρατικοί - όλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί...

Άλλη μια απειλή, από το δήμο αυτή τη φορά έρχεται να προστεθεί στις επιθέσεις κράτους, παρακρατικών φασιστών και μμε στην κατάληψη παραρτήματος. Την Τρίτη 5 Ιούνη υπάλληλος του δήμου ήρθε στην κατάληψη έχοντας πάρει εντολή από ανώτερους του προκειμένου να μας ειδοποιήσει ότι από βδομάδα η κατάληψη θα σφραγιστεί. Οι εξαγγελίες του δήμου περί “αξιοποίησης” του χώρου του παραρτήματος, προς εξυπηρέτηση των συμφερόντων της πολιτικής, οικονομικής και επιστημονικής ελίτ, δεν είναι καινούρια υπόθεση. Αποτελεί άλλον έναν κρίκο στην αλυσίδα επιθέσεων που κατά καιρούς έχει δεχτεί η κατάληψη. Πηγαίνει μαζί με τις συκοφαντίες των τοπικών μμε (με πρώτη και καλύτερη τη ρουφιανοφυλλάδα Πελοπόννησο), τη λασπολογία του ΠΑΜΕ περί προβοκατόρων και παρακρατικών, τις κατά καιρούς προτάσεις του εμπορικού συλλόγου να γίνει το παράρτημα μουσείο και συνεδριακό κέντρο. Και μετά από όλα αυτά ήρθαν να προστεθούν και οι υλικές φθορές από τους παρακρατικούς (που λειτουργούν σαν το μακρύ χέρι του κράτους ώστε να κάνουν τις βρωμοδουλειές του).

Δεν καίγονται προφανώς μόνο για το κτίριο του παραρτήματος, αλλά για τις διεργασίες και τις σχέσεις που γεννιούνται εκεί. Η στοχοποίηση των αυτοδιαχειριζόμενων κατειλημμένων χώρων αποτελεί άλλωστε κεντρική κρατική στρατηγική και εφαρμόζεται πανελλαδικά. Είναι χαρακτηριστική η παρέμβαση του αρχι-εισαγγελέα Τέντε σχετικά με την καταστολή των καταλήψεων, που λύνει ακόμα περισσότερο τα χέρια των μπάτσων.

Όλα αυτά δεν μας παραξενεύουν καθόλου αφού τόσο η ιστορία του παραρτήματος όσο και η πληθώρα δράσεων που λαμβάνουν χώρα σε αυτόν αποτελούν άλλο ένα αγκάθι στα πλευρά της εξουσίας. Εύκολα καταλαβαίνει κανείς ότι δεχόμαστε μια συνολική επίθεση από όσους έχουν συμφέρον να καταστείλουν κάθε αδιαμεσολάβητη φωνή και δράση.

Για να στρωθεί το έδαφος θα κατασκευαστεί μια κυρίαρχη θέση. Για το παράρτημα η θέση αυτή αφορά την “αναγκαιότητα ανάπλασης του χώρου προς όφελος του λαού, των πολιτών, της επιστήμης, της προόδου, της ανάπτυξης.” Λίγα λόγια γι’ αυτή τη θέση: Πίσω από την ανάπλαση και τις αόριστες και γενικές ρητορείες περί κοινού καλού κρύβεται η λεηλασία, τα φράγκα, η παραγωγή κοινωνικών αποκλεισμών και η καταστολή (χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της πειραϊκής πατραϊκής και οι εκκενώσεις καταλήψεων στέγης μεταναστών, η καταστολή καταλήψεων δημοσίων κτιρίων από απεργούς, η απόπειρα εκκένωσης της κατάληψης ΒΟΞ στην αθήνα). Το κεφάλαιο επιτίθεται, καταλαμβάνει και επαναρρυθμίζει με βάση το πολιτικό και οικονομικό του όφελος ολόκληρες πόλεις ή κομμάτια γης. Ανάπλαση σημαίνει επίσης κοινωνικός έλεγχος. Ειδικά σε μια εποχή που στοχοποιείται η κατάληψη όχι μόνο ως μέσο αγώνα αλλά και ως ένας δυναμικός τρόπος να διεκδικήσουν οι καταπιεσμένοι το δικαίωμά τους στη στέγαση και να πάρουν πίσω αυτά που τους ανήκουν. Στο εδώ και τώρα, το ελληνικό κράτος μας λένε ότι χρειάζεται χρήματα, γι’ αυτό πρέπει τα δημόσια κτίρια, οι παραγωγικές πηγές, ακόμα και το ίδιο το περιβάλλον (Βατοπέδι) με νόμιμο ή υπόγειο τρόπο να αξιοποιηθούν, δηλαδή να παραδοθούν στο κεφάλαιο. Ο δημόσιος χώρος και η ίδια η γη γίνονται τόποι καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, τόποι κέρδους. Μερικά παραδείγματα είναι οι αλάνες που γίνονται πάρκινγκ, περιοχές που γίνονται mall, παραλίες που έχουν αντίτιμο, βουνά που καταστρέφονται (Σκουριές Χαλκιδικής, ποταμός Αχελώος), πάντα φυσικά εις βάρος των από κάτω αυτής της κοινωνίας και του περιβάλλοντος. Γιατί πέρα από τα λεφτά, σύμφωνα με την κυρίαρχη λογική ζητούμενο είναι εκεί που ξεπηδά η συλλογική από τα κάτω οργάνωση να επέλθει ατομισμός, εκεί που διακινούνται ανατρεπτικές ιδέες να επικρατήσει εν τέλει η κυρίαρχη προπαγάνδα, εκεί που ξεσπάνε κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες να βασιλέψει ο έλεγχος, η τάξη και η ασφάλεια. Γι’ αυτό στοχεύουν το παράρτημα, τόσο σαν χώρο όσο και γι’ αυτό που συμπυκνώνει μέσα στα χρόνια.

Το παράρτημα αποτελούσε και αποτελεί σημείο αναφοράς των ταξικών και κοινωνικών αγώνων στην πάτρα από το Νοέμβριο του ’73 και τις μαθητικές κινητοποιήσεις του ’91 μέχρι τον Δεκέμβριο του 2008. Διαχρονικά στεγάζει πλήθος ανθρώπων που θέλουν να συλλογικοποιήσουν τις αρνήσεις τους και να αντισταθούν στα σχέδια του κράτους και των αφεντικών. Είναι ένας ανοιχτός κατειλημμένος χώρος στο κέντρο της πόλης, τον οποίο διαχειρίζεται η ανοιχτή συνέλευση των καταληψιών. Ο χώρος φιλοξενεί μεγάλο αριθμό εκδηλώσεων πολιτιστικού περιεχομένου με αντιεμπορικά χαρακτηριστικά (συναυλίες, προβολές κτλ.), πολιτικές διαδικασίες (συνελεύσεις, συζητήσεις) και άλλες δράσεις, όπως αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο κάθε Πέμπτη και Παρασκευή απόγευμα, σχολείο εκμάθησης ελληνικών για μετανάστες, συνεργείο επισκευής ποδηλάτων, αυτοοργανωμένο ραδιοφωνικό σταθμό...

Είναι βαθιά νυκτωμένος ο δήμος, οι κάθε είδους εξουσιαστικές κλίκες και τα παρακρατικά καθάρματα που ξεμυτίζουν για να κάνουν τις βρωμοδουλειές του κράτους αν πιστεύουν ότι θα χτυπήσουν έναν ζωντανό και ανοιχτό κοινωνικό χώρο. **Κι αυτό γιατί το παράρτημα είναι ο κόσμος που το αποτελεί και το χρησιμοποιεί για να καλύψει τις ανάγκες του έξω από τις λογικές του κέρδους και ενάντια στον πολιτισμό της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, ο κόσμος που θα το χρησιμοποιήσει μελλοντικά, κόσμος που αγωνίζεται και αντιστέκεται.**

Το παράρτημα δε χαρίστηκε ούτε παραχωρήθηκε, αλλά κρατιέται εδώ και πάρα πολλά χρόνια ανοιχτό χάρη στο πλήθος των συλλογικοτήτων και ατόμων που το χρησιμοποιούν. Κι έτσι θα συνεχίσει. Όταν εντείνεται η επίθεση στις ζωές μας από το κράτος, τα αφεντικά και τους λακέδες τους, θεωρούμε πιο αναγκαίο από ποτέ να στηρίζουμε ενεργά τους αυτοδιαχειριζόμενους και κατειλημμένους χώρους, να οργανωθούμε συλλογικά για να πάρουμε πίσω τη ζωή που μας κλέβουν και να οχυρωθούμε απέναντι σε κάθε κρατική και παρακρατική απειλή.

**Οι επιθέσεις σε αυτοδιαχειριζόμενους κατειλημμένους χώρους
δε μας φοβίζουν, μας εξοργίζουν.**

διαχειριστική συνέλευση κατάληψης παραρτήματος

*Όποιος θέλει να συμμετάσχει/στηρίξει την κατάληψη παραρτήματος, η διαχειριστική συνέλευση της κατάληψης πραγματοποιείται
κάθε πρώτη Δευτέρα του μήνα, στις 19:30*